

[A. C. Normann.]

høje ting i februar i år var mit partis daværende ordfører inde på de af mig omtalte forhold, som jeg altså synes fortjener en ganske alvorlig prøvelse, før man går til at tilrettelægge en undervisning beregnet på seks måneders aftenskole, som formentlig forudsætter, at de pågældende om dagen skal være beskæftiget med andet arbejde end det, som ellers hører til deres fag.

Der er blevet rørt her ved det principielt, synes jeg, meget vigtige spørgsmål, om undervisningen skal være obligatorisk, således som det er forudsat i lovforslagets § 5. Jeg for min del tror ikke, at man skal stille det som en betingelse for udmønstring til en underordnet stilling ombord på et skib, men at man i stedet for skal bygge også denne undervisning op på frivillighedsprincippet på samme måde, som man har gjort det med skolen for ufaglærte.

Da de konservatives ærede ordfører ved behandlingen af lovforslaget i sidste samling ganske på linie med de konservatives ordfører ved behandlingen her i dag, det ærede medlem hr. Asger Jensen, er gået imod lovforslagets obligatoriske bestemmelser, undrer det mig — og det gør det så meget mere, som også det andet regeringsparti går imod disse bestemmelser, såvidt jeg har forstået det —, at den højtærede minister for handel, industri og søfart har foretrukket at fremsætte dette lovforslag i uændret skikkelse. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor man har gjort det, om det betyder, at ministeren og regeringen virkelig står bagved på dette principielt vigtige område og også på et par andre punkter. Det samme spørgsmål kunne, hvis den højtærede formand tillader det, gælde det lovforslag, vi lige har behandlet: hvorfor sådanne forslag fremsættes uændrede, når man må forudsætte — i hver fald giver ordførerne udtryk derfor —, at de to partier, der står bag regeringen, i virkeligheden er imod meget væsentlige dele af forslagene.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Hovedspørgsmålet er, som det også fremgår af forhandlingen, hvorvidt den foreslåede undervisning skal være obligatorisk eller frivillig, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, som jeg også har nævnt ved min fremsættelse, at undervisningen vil jo ikke blive obligatorisk ved gennemførelsen af selve lovforslaget, men først når § 5 sættes i kraft ved kongelig anordning, og det er klart, at det ikke vil være muligt at sætte § 5 i kraft, før der er

uddannet et tilstrækkeligt antal personer. Det vil jeg gerne have lov til at understrege.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normanns spørgsmål om, hvorfor jeg har fremsat dette lovforslag uændret, vil jeg gerne sige, at jeg har fundet det rigtigt efter omstændighederne at gøre det, og at jeg netop i mine bemærkninger har gjort opmærksom på, at de to partier, som det ærede medlem hr. A. C. Normann nævnte, det konservative folkeparti og venstre, formentlig har den samme opfattelse som forhen, men at jeg trods dette alligevel har fremsat forslaget uændret til en forhandling. Jeg vil gerne sige, som jeg sagde om det andet forslag, at her er der jo ikke noget dybtgående politisk spørgsmål. Der er spørgsmål om at nå frem til et rimeligt resultat, og jeg er villig til at forhandle herom i det kommende udvalg, selvom det skulle hælde, at forslaget ikke kan tiltrædes i den form, hvori det er fremsat.

A. C. Normann: Jeg vil gerne gøre den korte bemærkning til den højtærede minister, at det er naturligvis fuldkommen rigtigt, at her ikke er tale om et dybtgående politisk spørgsmål, men der er tale om et spørgsmål, der er af en vis principiel rækkevidde, især spørgsmålet om obligatorisk undervisning, og nu er jeg hidtil gået rundt med den forestilling, som måske har været en lille smule naiv, at forslag, der fremsættes her i rigsdagen, står den pågældende minister inde for, i heldigste fald også den samlede regering, når det drejer sig om væsentlige forslag, men i alt fald altid ministeren; men det synes altså at være en vildfarelse, jeg er gået i; jeg har altså været forkert afmarcheret på dette område. Jeg tænkte på før, da ministeren svarede, at det er ikke så længe siden, det socialdemokratiske parti blev skældt ganske overordentlig ud, fordi det genfremsatte et forslag, forslaget om værneskatten, her i tinget. Det bebredede det konservative folkeparti den daværende regering meget stærkt, og det var dog et forslag, som socialdemokratiet dengang stadig kunne gå ind for. Men her genfremsætter man nu to forslag, som tilsyneladende ikke engang ministeren og regeringen kan stå bagved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.